

De geschiedenis van het vak kent diverse grootheden die met hun prestaties de huidige generaties een dienst hebben bewezen. Net als in de tulpen-teelt kun je ze 'Toppers' noemen. In deze serie zijn 'Toppers' geraapt uit de ereleden van de (K)AVB en de laureaten van het Damesfonds. In deze aflevering aandacht voor Abraham Jan Verhage (1908-1989).

Tekst: Maarten Timmer
Foto: Archief KAVB

Vanwege de toename van zijn werkzaamheden (de tentoonstellingen van 1931 en 1935) mocht H.J. Voors op 1 oktober 1930 een adjunct aantrekken: 'een jongeman met een economisch-juridische opleiding'. Op 1 mei 1931 trad als zodanig in dienst Abraham Verhage uit Middelburg, kandidaat in de Handelswetenschappen aan de Nederlandsche Handels-Hoogeschool te Rotterdam. Daar promoveerde hij op 1 maart 1934 tot doctor op De Handel in Bloembollen. Krelage scheef in een recensie dat hij het eens was met Verhage dat de bloembollensector een grote toekomst had. Maar dan moest het bedrijfsleven, volgens Krelage, niet langer en meer door regeringsmaatregelen aan banden worden gelegd dan 'strikt noodzakelijk wordt geacht door het georganiseerde bedrijfsleven zelf. Daarmee beschreef hij het spanningsveld waarin Verhage's gehele bestuurlijke leven in de tuinbouw zich vrijwel zou afspelen.

VOORZITTER

Volgens Krelage kozen de leden als het ware bij intuïtie Verhage tot zijn opvolger: een econoom in economische moeilijke tijden. In de algemene ledenvergadering van 16 december 1935 kreeg hij uit de drie voorgedragen kandidaten, waaronder D.W. Lefebber, 148 van de 224 stemmen. Het zou voor Verhage het begin worden van een leven als voorzitter. Hij werd fulltime voorzitter en bleef ook nog een tijdje adjunct-ASP. Verhage verving Krelage onder meer bij het CBC (voorzitter) en de stichting Bloembollen Surplusfonds (voorzitter) en in het bestuur van de NTR. Daarna volgden nog meer voorzitterschappen, zoals van de NTR (1954) en de Vereniging de Nederlandse Bloemisterij (1951).

Abraham Verhage: vooral vaak voorzitter

Als voorzitter van de AVB zette hij in op meer samenwerking, een andere belangrijke leidraad in zijn bestuurlijk leven. Hij kon zijn plan om alle organisaties samen te brengen niet bewerkstelligen, maar wist wel te bereiken dat de ledenorganisatie van het HBG eind 1941 fuseerde met de AVB. Een interne reorganisatie van de AVB (minder zelfstandigheid voor de Groepen) haalde het echter niet. Op 30 augustus 1946 benoemde de minister hem tot voorzitter-directeur van het Bedrijfschap voor Sierteelproducten (BVS). Tot de benoeming van zijn opvolger in de algemene ledenvergadering van de AVB van 21 april 1947 bleef hij ook voorzitter van de AVB.

BIJ HET CBC

Als voorzitter van het CBC zette hij zich vooral in voor de afzetbevordering. Zo bezocht hij voor dat doel al in september 1937 Moskou. In december 1940 vroeg hij, samen met andere topmannen uit het vak, aan de Duitse bezetter om meer mogelijkheden om afzetbevordering te plegen in Duitsland. Het CBC zette hiervoor naast parkbeplantingen en tentoonstellingen ook een eigen blad in (Blumenzwiebel) dat van 1942 tot en met augustus 1944 verscheen.

Bij het BVS bleef hij voorzitter tot die organisatie in 1956 opging in het Produktschap voor

Siergewassen (PVS). Van die organisatie bleef hij tot 1 mei 1966 voorzitter. Bij het BVS en PVS wist hij niet alleen draagvlak te verkrijgen voor de toepassing van soms ingrijpende regeringsmaatregelen op het gebied van teelt (teeltrecht) en handel (minimumexportprijzen), maar zette hij zich ook in voor de bevordering van de export. Zo legde hij tal van missies in het buitenland af om handelsbarrières te slechten en te pleiten voor meer vrijhandel en economische samenwerking.

Van Slogteren reikte hem op 24 november 1959 in een openbare bestuursvergadering van het PVS de Nicolaas Damesmedaille uit.

BANKMAN

In 1946 werd Verhage lid van de Raad van Toezicht van de Coöperatieve Raiffeisenbank te Hillegom en in de jaren daarna klom hij op tot hij in 1963 voorzitter van de centrale coöperatie van die bank in Utrecht werd. Als een van de twee architecten van de fusie met de Coöperatieve Centrale Boerenleenbank werd hij in 1970 daarvan de bestuursvoorzitter en van 1972-1976 voorzitter van de hoofddirectie van de Rabobank. Gedurende die tijd bleef hij functies vervullen binnen de bloembollensector.